

Álomkép az iskoláról (Pataki János rajza)

Pataki János festőművésztől búcsúzunk

Pataki János meghitt baráti kapcsolatban volt Dr. Gyárfás Ágnessel és a Miskolci Bölcsész Egyesülettel. Nem csak nagy tisztelője volt Édesanyámnak, hanem sok éves barátság kötötte össze őket, mely barátságot nem választott szét sem politika, sem rendszerváltás, sem korszakok egymást követő ideológiája. Pataki János elismert festőművész volt, s munkásságának hagyatéka a Nemzet gazdaságát növeli. Mi a Miskolci Bölcsész Egyesület nevében szeretettel és hálával búcsúzunk tőle. Sok-sok éven át, haláláig, s most azon túl is, Pataki

János Örök Tiszteletbeli Tagja az Egyesületünknek.

A fent látható tollrajz alkotását, melyet „Álomkép az iskoláról” elnevezéssel ajándékozott Egyesületünknek akkor, amikor az iskolát nagyon csúnyán és gonosz szándékkal az utcára dobták. Az Egyesület az embertelen manőver által vég-veszélyeztetve lett. Nagy nehézségektől és anyagi gondoktól szenvedve, a Jóisten közbenjárásával, a Diósgyőri Evangélikus Egyház felajánlotta számukra a tulajdonukban lévő Vár utca 9 sz. alatti, nagyon rossz állapotban lévő iskolaépületet 10 éves használatra, az épület rendbeszedésének ellenértékében. Az épület olyan rossz

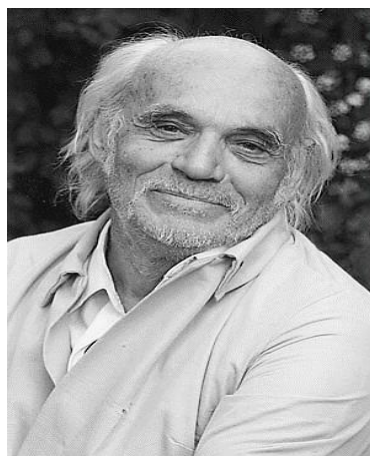
állapotban volt, hogy a leszegényedett Egyesület csak anyagi segítséggel és társadalmi, jótékony munkával tudott egy új székházat emelni benne. Pataki János Jótékonyági kiállítást rendezett a sokat szenvedett Miskolci Bölcsész Egyesület javára. Boldogan tette, s a Vár utcában megrendezett kiállításának nagy sikere volt. Mind Gyárfás Ágnes, mind a Bölcsész Egyesület nagy hálával fogadta nagyvonalúságát. János annyira szerette és értékelte Gyárfás Ágnes munkásságát és, amit az Egyesület létrehozása és tudományos eredményei jelentettek nem csak Miskolc városnak, hanem az egész Magyar Nemzetnek, hogy amikor hálából Tiszteletbeli Magiszteri Certificatiót nyújtott át neki az Egyesület a szomszédos Evangélikus templomban megtartott ünnepségen, könnyekre fakadt. Elfogadó beszédében megajándékozta az összegyűlteket élete nehéz, de izgalmasan tartalmas történetével és különleges, szinte mágikus egyéniségének fénye beragyogta a szent helyet. Vallásos témájú, Jézus központú festményei abban ott, akkor

mind éltre keltek és jelentőséget adtak ihletett belső látásának.

Pataki János hosszú betegsége után, nem sokkal azelőtt, hogy Édesanyám elhagyta ezt a világot, telefonált Édesanyámnak. Ez a beszélgetésük volt az utolsó kontaktus ebben a világban. Így szólt a telefonba „én vagyok, Pofikád” – Édesanyám beceneve Jánosnak. Átadtam a telefont Édesanyámnak. Beszélgettek sokáig, majd elbúcsúztak. Gondolom, most együtt nevetgélnek a Fényben, és János majszolgatja Édesanyám mennyei mannából sütött apró pogácsáit, mely pogácsák János szerint itt a földön is megérdemelték a mennyei jelzõt.

Isten áldjon és vigyázzon Rád örökkön örökké, Pataki János.

Tibold Szabina

Pataki János